

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁÓDZI

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 300.—
Miesięcznie . „ 100.—

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 20.—Przed tekstem Mk. 50.— za wiersz (dwie szpalty na stronie), Drobne 5 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 50.—

Cena egzemplarza 30 Marek

Nr 52. (III.)

Łódź, wtorek 20 grudnia 1921 r.

Rok III.

EDWARD ROSSET.

Ruch kolejowy w Łodzi w latach 1919—1920.

I. Frekwencja osobowa.

W roku 1919 ze stacji węzła łódzkiego wysłano ogółem 1.489.235 pasażerów, w tej liczbie:

pasażerów cywilnych — 1.418.904
" wojskowych — 70.331

Pasażerowie wojskowi stanowią zatem 4,7% ogółu wysłanych pasażerów.

Frekwencja pasażerów cywilnych ze stacji węzła łódzkiego w poszczególnych klasach przedstawia się w roku, o którym mowa, następująco:

I klasa — 4.284 osób
II " — 112.332 " "
III " — 1.302.288 " "

Na pierwszą więc klasę przypada 0,3% ogółu wysłanych ze stacji węzła łódzkiego cywilnych pasażerów, na drugą — 7,9%, na trzecią — 91,8%.

Dziennie wysyłano przeciętnie 4.080 pasażerów, w tem 3.888 cywilnych i 192 wojskowych.

Przeciętna dzienna frekwencja pasażerów cywilnych ze stacji węzła łódzkiego w poszczególnych klasach przedstawia się, jak następuje:

I klasa — 11 osób
II " — 307 " "
III " — 8.568 " "

Pasażerów wojskowych wysyłano zarówno pociągami osobowymi, jak i towarowymi; z ogólnej liczby 70.331 wysłano pociągami osobowymi — 42.200
" towarowymi — 28.131

Z powyższego wynika, że 40% ogólnej liczby pasażerów wojskowych wysłano pociągami towarowymi.

Przeciętna dzienna liczba pasażerów wojskowych, wyjeżdżających ze stacji węzła łódzkiego pociągami osobowymi, wynosiła w omawianym roku — 115, wyjeżdżających pociągami towarowymi — 77.

Abstrahując od podziału pasażerów na cywilnych i wojskowych, konstatujemy, że w roku 1919 z ogólnej liczby 1.489.235 wysłano ze stacji węzła łódzkiego pociągami osobowymi — 1.461.104 osób.

Ogólna więc przeciętna dzienna frekwencja pasażerów z stacji węzła łódzkiego w pociągach osobowych wynosiła w r. 1919—4.003.

W roku 1920 ze stacji węzła łódzkiego wysłano ogółem 1.762.261 pasażerów, w tej liczbie

pasażerów cywilnych — 1.663.076
 „ wojskowych — 179.186

Obserwujemy znaczny wzrost frekwencji pasażerów wojskowych. Liczba pasażerów tej kategorii, wysłanych ze stacji węzła łódzkiego w roku 1920, jest wyższa od analogicznej liczby z roku 1919 o 154%. Zaobserwowane zjawisko należy przypisać faktowi, iż w okresie inwazji bolszewickiej w drugiej połowie 1920 roku Łódź była punktem koncentracyjnym liczących, ewakuowanych z kresów wschodnich oddziałów wojskowych. Konstatujemy również wzrost liczby wysłanych pasażerów cywilnych, acz w stopniu stosunkowo nierównie mniejszym. Liczba tych pasażerów ze stacji węzła łódzkiego w roku 1920 wzrosła w stosunku do analogicznej liczby z roku poprzedniego o 11%. Ogólna zaś liczba pasażerów (cywilnych i wojskowych), wysłanych w roku 1920 ze stacji węzła łódzkiego, wyższa jest od analogicznej liczby z roku 1919 o 19%.

Frekwencja pasażerów cywilnych ze stacji węzła łódzkiego w poszczególnych klasach przedstawia się w roku 1920, jak następuje:

I klasa —	11.060 osób
II „ —	195.818 „
III „ —	1.378.197 „

Jeżeli chodzi o stosunek procentowy, to ze stacji węzła łódzkiego pierwszą klasą wyjechało 0,7% ogólnej liczby wysłanych w roku 1920 pasażerów cywilnych, drugą klasą — 12,2%, trzecią klasą — 87,1%. Droższymi więc klasami (pierwszą i drugą) wyjechało w 1920 r. 12,9% ogółu cywilnych pasażerów ze stacji węzła łódzkiego, podczas gdy w roku 1919 temi klasami wyjechało 8,2% ogółu wzmiankowanej kategorii pasażerów.

Przeciętna liczba dziennie wysyłanych ze stacji węzła łódzkiego pasażerów wynosiła w roku 1920 — 4828, w tem

pasażerów cywilnych — 4.337
 „ wojskowych — 491

Dzienna przeciętna frekwencja pasażerów cywilnych ze stacji węzła łódzkiego w poszczególnych klasach przedstawia się następująco:

I klasa —	30 osób
II „ —	531 „
III „ —	3.776 „

Co się tyczy pasażerów wojskowych, to z ogólnej liczby 179.186 wysłano

pociągami osobowymi — 120.528
 „ towarowymi — 58.658

Na towarowe zatem pociągi przypada w roku 1920 około 33% ogólnej liczby wysłanych pasażerów wojskowych.

Średnia dzienna frekwencja pasażerów wojskowych ze stacji węzła łódzkiego wynosiła w roku 1920

w pociągach osobowych — 830
 „ „ towarowych — 161

Ogólnie więc pociągami osobowymi wysłano ze stacji węzła łódzkiego w roku 1920 — 1.703.603 pasażerów (cywilnych i wojskowych), czyli dziennie wysłano temi pociągami przeciętnie — 4.667 osób.

Poniżej przedstawiamy zestawienie przytoczonych wyżej z osobna dat z roku 1919 i 1920.

Rok	Wysłano ogółem pasażerów wojskow. i cywilnych	PASAŻEROWIE CYWILNI				Pasażerowie wojskowi			Wysłano ogółem pociągami osobowymi osób
		Razem	I klasa	II klasa	III klasa	Razem	w pociągach osobowych	w pociągach towarowych	
1919	1489235	1418904	4284	112332	1302288	70331	42200	28131	1461104
1920	1702261	1583075	11060	193818	1378197	179186	120528	58658	1703603

II. Wywóz towarów.

Ogólnych dat o ekspedycji towarowej ze stacji węzła łódzkiego w latach 1919 i 1920 ustalić nie możemy, sprawozdanie bowiem dyrekcji kolejowej, na którym opieramy swe wywody, zawiera jedynie „wykaz ilości główniejszych towarów, wysłanych w 1919 i 1920 r.”

Rzeczony wykaz przedstawia się następująco.

Nazwa wysłanego towaru	Wysłane ilości		Różnica: † przyrost, — zmniejszenie się
	1918 tonn*)	1920 tonn*)	
Budulec drzewny	8563	5548	— 3035
Węgiel kamienny	7398	17496	† 10098
Drwa oraz materiały leśne	1601	12024	† 10423
Bawelna i wata	1087	1577	† 490
Tkaniny konopne i jutowe	154	758	† 604
Włna naturalna i sztuczna	112	159	† 47
Tkaniny lniane, bawełniane i wełniane	46	1301	† 1255
Tkaniny jedwabne i półjedwabne	18	530	† 512

Obserwujemy znaczne zwiększenie się w r. 1920 wywozu ze stacji węzła łódzkiego towarów, o których posiadamy daty. Waga wysłanych w roku 1919 główniejszych towarów według przytoczonego wyżej wykazu wynosiła 18.979 tonn; zaś waga w roku 1920 wynosi 39.393 tonn, czyli wywóz zwiększył się przeszło dwójnasób. Źródłem omawianego wzrostu eksportu towarowego w roku 1919 jest rozwój przemysłu i handlu łódzkiego w pomienionym roku.

Mając na uwadze, że wzrost wywozu towarów odzwierciadla rozwój stosunków przemysłowych i handlowych, zwłaszcza zaś tych ostatnich, warto przyrzeć się stopniowi wzrostu wysyłki poszczególnych eksportowanych towarów. Wyobraża go poniższa tabela.

*) tonn = 1.000 kilogramów = 61,046385 pud.

Nazwa wysłanego towaru	1919	1920
Tkaniny jedwabne i półjedwabne	100	2944
Tkaniny lniane, bawełniane i wełniane	100	2828
Drwa oraz materiały leśne	100	751
Tkaniny konopne i jutowe	100	492
Węgiel kamienny	100	232
Bawełna i wata	100	145
Wełna naturalna i sztuczna	100	142
Budulec drzewny	100	64

Przytoczone zestawienie unaocznia, iż z roku 1919 na rok 1920 w Łodzi najbardziej stosunkowo wzrósł wywóz tkanin jedwabnych i półjedwabnych, następnie zaś tkanin lnianych, bawełnianych i wełnianych.

Jestto objaw wielce pocieszający. Znaczny bowiem i szybki wzrost eksportu wymienionych towarów jest dowodem takiegoż wzrostu transakcji handlowych temi towarami, a implicite i ich produkcji; jest też tytułem do supozycji, że w niezadługim czasie Łódź osiągnie skalę swej przedwojennej produkcji.

Dla orientacji przytaczamy poniżej daty o wywozie z Łodzi w roku 1911, zaczerpnięte z prac statystycznych Komitetu Giełdowego Łódzkiego.

Wywóz w pudach w roku 1911	Droga Żelazna Fabryczna Łódzka				Łódź — Kaliska	Ogółem
	Stacja Łódź-Fabr.	Stacja Łódź-Karolew	St Łódź-Chojny	RAZEM		
Nazwa towaru.						
Manufaktura	3796734	18845	27915	3843494	1767887	5611381
Gotowe ubrania	257156	1522	66156	324834	—	324834
Przędza bawełniana	192328	24313	12653	229294	42257	271551
Przędza lniana i konopniana	107	—	—	107	—	107
Nici	58230	—	430	58660	—	58660
Przędza wełniana i j. dwab.	72673	1297	737	74707	—	74707
Szmaty	60369	507	120	60996	26226	87222
Bawełna	43008	7290	364	50660	—	50660

III. Ruch wagonów.

W roku 1919 nadeszło do Łodzi i rozładowano ogółem 56817 wagonów, naładowano zaś i wysłano — 10.805 wagonów.

W roku 1920 nadeszło i rozładowano — 88695 wagonów, naładowano i wysłano — 10 891.

Na poszczególne stacje przypadają następujące liczby.

Nazwa stacji	1919		1920	
	Liczba wagonów przybyłych i rozładowanych	Liczba wagonów załadowanych i wysłanych	Liczba wagonów przybyłych i rozładowanych	Liczba wagonów załadowanych i wysłanych
Ogółem	56817	10805	88695	10891
Stacja Łódź Fabrycz.	36836	4947	64944	5405
„ „ Kaliska	19981	5858	23751	5486

Konstatujemy, że zarówno w roku 1919 jak i 1920 więcej do Łodzi przywożono, niż z niej wywożono. Liczba wagonów do Łodzi nadeszłych i

tu rozładowanych jest wyższa od liczby wagonów załadowanych w Łodzi i wysłanych: w roku 1919 o 46012, w roku 1920 o 77804. Omawiany stosunek przedstawia się procentowo jak następuje: na 100 wagonów przybyłych i rozładowanych przypada w r. 1919 wagonów załadowanych i wysłanych — 19, w r. 1920 — 12,2. Z przytoczonych dat wynika, że w omawianym dwuleciu Łódź jest miastem znacznej konsumpcji a nieznacznej produkcji.

Pod względem liczby nadeszłych wagonów góruje stacja Łódź-Fabryczna, na którą przypada w 1919 roku — 64,8%, a w 1920 roku — 73,2% ogółu przybyłych i rozładowanych w Łodzi wagonów. Jeżeli natomiast chodzi o wysyłkę załadowanych wagonów, to liczby wyższe wykazuje st. Łódź-Kaliska. Przypada na nią w roku 1918 — 54,2%, a w roku 1919 — 53,7% ogółu załadowanych i wysłanych z Łodzi wagonów.

Liczy wagonów nadeszłych i wysłanych (z ładunkiem) w roku 1920 są wyższe od analogicznych liczb z roku 1919. W roku 1920 przybyło i rozładowano ogółem o 31878 wagonów więcej, aniżeli w roku poprzednim, załadowano zaś i wysłano o 94 wagony więcej. Czyli, liczba nadeszłych do Łodzi w 1920 roku i rozładowanych wagonów wyższa jest od analogicznej liczby z roku 1919 o 56,1%, liczba zaś załadowanych i wysłanych w tym roku z Łodzi wagonów wyższa jest od analogicznej liczby z poprzedniego roku o 0,8%.

Daty o ruchu wagonów w poszczególnych miesiącach interesującego nas dwulecia zawiera poniższa tablica.

Miesiąc	1 9 1 9						1 9 2 0					
	Ogółem		Stacja Łódź-Fabr.		Stacja Łódź-Kal.		Ogółem		Stacja Łódź-Fabr.		Stacja Łódź Kal.	
	nadeszło i rozładowano wagonów	załadowano i wysłano wagonów	nadeszło i rozładowano wagonów	załadowano i wysłano wagonów	nadeszło i rozładowano wagonów	załadowano i wysłano wagonów	nadeszło i rozładowano wagonów	załadowano i wysłano wagonów	nadeszło i rozładowano wagonów	załadowano i wysłano wagonów	nadeszło i rozładowano wagonów	załadowano i wysłano wagonów
cały rok	56817	10805	36836	4947	19981	5858	88695	10891	64944	5405	23751	5488
Styczeń	3988	821	2541	364	1447	457	6537	992	4348	496	1989	496
Luty	3706	819	2348	371	1358	448	5707	965	3943	484	1764	411
Marzec	3955	832	2459	356	1496	476	6987	894	5162	432	1825	462
Kwiecień	4202	822	2681	324	1521	498	6524	949	4876	476	1648	473
Maj	4543	844	2895	357	1648	487	7041	856	5100	399	1941	457
Czerwiec	4765	887	2978	386	1787	501	6835	999	4989	488	1846	511
Lipiec	4333	918	3012	421	1321	497	6937	967	5216	421	1721	546
Sierpień	4804	937	3146	425	1658	512	6544	974	4996	485	1548	489
Wrzesień	5212	993	3371	487	1841	506	6772	935	4774	474	1998	461
Paździer.	5475	943	3548	496	1927	497	9329	889	6897	491	2432	398
Listopad	5856	955	3871	471	1985	484	10217	752	7656	387	2561	365
Grudzień	5978	984	3986	489	1992	495	9465	719	6987	372	2478	347

W roku 1919 nadchodziło do Łodzi i rozładowywano tu przeciętnie 4785 wagonów miesięcznie, załadowywano zaś i wysyłano z Łodzi przeciętnie 900 wagonów miesięcznie. Średnia liczba nadchodzących i rozładowywanych wagonów wynosi w 1919 roku 157, załadowywanych i wysyłanych — 30.

W roku 1920 nadchodziło do Łodzi i rozładowywano tu przeciętnie 7390 wagonów miesięcznie, załadowywano zaś i wysyłano z Łodzi przeciętnie 907 wagonów miesięcznie. Średnia dzienna liczba nadchodzących i rozładowywanych wagonów wynosi w 1920 roku 243, załadowywanych i wysyłanych — 30.

Dział sprawozdawczy.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół.

61. (111 sesji), w 2-gim terminie, zg. z § 31 D. o S. M., posiedzenia R. M.

Łódź, dn. 30 listopada 1921 r.

Komplet radnych: 58. Komplet członków Magistratu: 9. Obecnych radnych: 36. Obecnych członków Magistratu: 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 8 min. 30 wiecz. zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. St. Rapalski, w obecności 44 członków Rady zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy W. Adamskiego i G. Praszkiara, oraz sekretarza Prezydium, p. P. Ruudo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Oświadczenie przewodniczącego, iż z powodu niedojścia do skutku posiedzenia w pierwszym terminie, wyznaczonego na godz. 6-tą, posiedzenie obecne, jako w drugim terminie, jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych.

2. Zawiadomienia radnych: Badziana, Kótkowskiego, Kropfs, Remiszewskiego, Rosenblatt, Władkierkiego, Zyngerowej, Bińskowskiej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

Uchwalono:

A, Poza porządkiem dziennym za oznaniem nagłości.

I. W sprawie protestu przeciwko ustawom wyjątkowym zgłoszonym przez Rząd na wczwanic Sejmu.

Następujące wnioski:

1) r. Lichtensteina i tow.:

Nowy zamach na ruch wyzwoleńczy klasy robotniczej szykuje rodzima reakcja. Na wezwanie Sejmu Rząd zgłosił do Sejmu ustawy wyjątkowe, zawieszające wolności obywatelskie. Ustawy te wyróżniają się swą reakcyjnością, nawet w obecnej chwili rozpanoszenia się reakcji w całym świecie, dążąc do stworzenia

z Rzeczypospolitej Polskiej państwa policyjnego na wzór carskiej Rosji. Wszelkie objawy ruchu społecznego zostają wydane na łaskę lub niełaskę organów administracji, która i dotychczas—już przed istnieniem ustaw wyjątkowych — zwalczała za pomocą represji ruch robotniczy.

Rada Miejska zakłada energiczny protest przeciwko tym zamachom reakcji, wzywa Rząd i Sejm do zaniechania swych reakcyjnych zamiarów i wypowiada przekonania, że zamachy reakcji zjednoczą wreszcie rozproszone siły ruchu robotniczego w celu stworzenia jednolitego frontu przeciwko zespolonym siłom reakcji.

2) r. Holenderskiego i tow.:

Reakcja, która przez cały czas zwalcza ruch robotniczy w Polsce; zamierza przeprowadzić za pośrednictwem reakcyjnego Sejmu także wyjątkowe prawa, które są bezprzykładne nawet w czasach największej reakcji.

Reakcja w Polsce liczy, iż za pomocą ustawy wyjątkowej i związanym z nią represyj udaje jej się zgniebić wciąż wzrastający ruch robotniczy w Polsce i zaprowadzić w kraju nieograniczoną władzę burżuazji i spekulantów.

Łódzka Rada Miejska protestuje jaknajenergiczniej przeciwko zamiarowi wprowadzenia ustawy wyjątkowej i wyraża najgłębsze przekonanie, że tak samo jak klasie robotniczej udało się dzięki swej solidarności odeprzeć zamach na 8-godzinny dzień roboczy, uda się również klasie robotniczej w Polsce przez stworzenie jednolitego frontu robotniczego zwyciężyć niesłychany zamach reakcji na jej najżywotniejsze prawa i wolność.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

W sprawie powyższej rr. Hilszer i Helman w imieniu reprezentowanych ugrupowań oświadczają, iż w głosowaniu, udziału nie biorą, wychodząc z założenia, iż sprawa ta nie należy do zakresu działania Rady Miejskiej.

B. W sprawach objętych porządkiem dziennym.

I. W sprawie budżeta dz. V — Wydziału Oświaty i Kultury —

w wydatkach:

Tytuł I.

a) następujący wniosek K-syj skarbowej i do spr. ogólnych w związku z właściwymi wnioskami r. r. Uty i Drabarka:

poz. 6 podwyższyć do marek 1,470,400.—, licząc na przeciąg 4 ostatnich miesięcy r/budż. po wk. 210.— na oddział (60 x 4 x 1210),

poz. 7 podwyższyć do marek 361,500.—, licząc na 4 ostatnie miesiące r/budż. po mk. 450.— miesięcznie na kancelarję (300 x 4 x 165).

poz. 10 w roku bieżącym nie podwyższać;

b) zatwierdzić w 2-giem czytaniu:

poz. 6 — mk. 1,470,400.—, poz. 6 — mk. 361,500.—, poz. 10 — mk. 311,000.—, ogółem więc, łącznie z uchwalonemi w dniu 22 listopada 1921 r., w kwocie mk. 37,709,820.—

Tytuł IX.

a) następujące wnioski K-syj skarbowej i do spr. ogólnych, w związku z właściwymi wnioskami r. Rapalskiego, Kotkowskiego, Nowosielskiego, Adamskiego, Praszkiere i Holenderskiego:

1) nie subwencjonować nadal, porzynając od roku 1922, kursów szewstwa i kamasznictwa;

2) podwyższyć poz 3 do marek 600,000.—, poz. 4 do mk. 250,000.—, poz. 5 do mk. 150,000.—, poz. 6 do mk. 50,000.—, poz. 7 do marek 100,000.—;

3) wobec tego, iż szkoły ludowe im. B. Borochowa i przy Żyd. Tow. Szkoln. i Oświaty Ludowej są instytucjami o charakterze społecznym, czynią zadość obowiązkowi szkoły powszechnej i są koncesjonowane przez Państwo,

a) przyznać wzm. szkołom subsydjum z funduszy miejskich,

b) wnieść do Zamierzeń Skarbowych poz. 13 (nową) — Subsydjum dla szkoły ludowej im. B. Borocho-

wa — mk. 100,000.—, poz. 14 (nową) — Subsydjum dla szkoły ludowej przy Żyd. Tow. Szkoln. i Oświaty Ludowej — mk. 100,000.—;

4) uchylić wnioszek r. Nowosielskiego w sprawie subwencjonowania przez miasto szkoły dokształcającej niedzielno-wieczorowej przy Stowarzyszeniu Kupców i Przemysłowców Chrześc. ze względu na istnienie miejskich kursów dokształcających;

b) następujący dezzyderat K-syj skarbowej i do spr. ogólnych (do poz. 5 i 6):

Rada Miejska wyraża życzenie, aby Magistrat dążył do otwarcia jednej ogólnej szkoły powszechnej dla głuchoniemych bez względu na narodowość i wyznanie.

c) zatwierdzić w 2-giem czytaniu:

poz. 8 — mk. 600,000.—, poz. 4 — mk. 250,000.—, poz. 5 — mk. 150,000.—, poz. 6 — mk. 50,000.—, poz. 7 — mk. 100,000.—, poz. 13 (nową) — Subsydjum dla szkoły lud. im. B. Borochowa mk. 100,000.—, poz. 14 (nową) — Subsydjum dla szkoły ludowej przy Żyd. Tow. Szkoln. i Oświaty Ludowej — mk. 100,000.—, ogółem więc łącznie z uchwalonemi w dn. 23 listopada 1921 r., w kwocie — marek 2,183,880.—.

Tytuł X (nowy).

dodać poz. 6 — Jednorazowy dodatek na mies. listopad — marek 7,502,920.—, ogółem więc, łącznie z uchwalonemi w dn. 23 listopada 1921 r. w kwocie mk. 31,676,710.—.

Dz. Vb — Oddział Kultury i Oświaty Poczeskołnej.

A. W wydatkach:

Tytuł IV:

a) następujący wniosek członka Rady dr. Kopcińskiego w związku z właściwym wnioskiem r. Kotkowskiego:

podwyższyć pozycję 1 do marek 260,000.—; mając na względzie subsydjum dla Kursów dokształcających przy Stowarzyszeniu Handlowców Polskich.

b) następujący wniosek K-syj skarbowej i do spr. ogólnych w związku z właściwym wnioskiem r. Rapalskiego:

pozycję 4 podwyższyć do marek 1,000,000.—,

c) zatwierdzić w 2-iem czytaniu:

poz. 1 — mk. 260,000.— pozycję 4 — mk. 1.000,000.—, ogółem więc, łącznie z uchwalonemi w dn. 28 listopada 1921 roku, w kwocie — mk. 2,124,500.—.

Tytuł V (nowy):

dodać pozycję 6 — Jednorazowy dodatek za mies. listopad — marek 450,000.—, ogółem więc, łącznie z uchwalonemi w dniu 23 listopada 1921 r., w kwocie mk. 1,747,930.—.

B. Następujące wnioski Komisji skarbowej i do spraw. ogólnych w związku z właściwymi wnioskami r. Uty i tow..

1) uwzględniając potrzeby obywateli miasta posługujących się językiem niemieckim, wezwać Magistrat do zorganizowania dokształcających kursów dla dorosłych i terminatorów z językiem wykładowym niemieckim;

2) godząc się zasadniczo na subwencjonowanie przez miasto przedsięwzięć kulturalnych mniejszości narodowych, a w danym wypadku Teatru Niemieckiego, Rada Miejska ze względu na brak właściwych danych, dotyczących stanu finansowego tej instytucji, odracza rozpatrzenia sprawy do czasu przedstawienia wymaganych danych.

Zestawienie

we wpływach:

Dział V.

Tyt. I	6.299.849.—	
" II	729.425.—	
" III	205.000.—	7.234.274.—

Dział Va. Tyt. I	40.000.—
Dział Vb Tyt. I	866.000.—
Dział Vc. Tyt. I	10.109.565.—
	<u>18.249.839.—</u>

w wydatkach:

Dział V.

Tyt. I	37.709.820.—	
" II	45.427.640.—	
" III	16.268.610.—	
" IV	13.748.978.—	
" V	2.860.720.—	
" VI	2.913.330.—	
" VII	10.336.180.—	
" VIII	1.750.000.—	
" IX	2.183.880.—	
" X	31.676.710.—	164.876.868.—

Dział Va.

Tyt. I	40,000.—	
" II	3,342,300.—	
" III	270,000.—	3,652,300.—

Dział Vb.

Tyt. I	562,000.—	
" II	4,066,440.—	
" III	557,167.50	
" IV	2,124,500.—	
" V	1,747,930.—	9,058,087.50.—

Dział Vc.

Tyt. I	18,466,500.—	
" II	3,230,000.—	
" III	1,367,000.—	23,063,500.—

Ogółem Mk. 200,649,705.50

i przewyżką wydatków 182,399,866.50

II. W sprawie budżeta dz. IXa—
Oddz. Oczyszczenia Placów Miejskich —

zatwierdzić w 2-iem czytaniu:

we wpływach:

Tytuł I:

poz. 1 — mk. 7,500. —, poz. 2 — mk. 7,022,668.—, ogółem więc w kwocie mk. 7,030,168.—.

w wydatkach:

Tytuł I:

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	87,800.—	5—	800,000.—
2—	260,000.—	6—	3,750.—
3—	301,500.—	7—	6,000.—
4—	2,584,400.—	ogółem więc w kwocie mk. 3,498,450.—.	

Tytuł II.

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	386,600.—	3—	18,750.—
2—	77,500.—	4—	30,000.—
5 (nową) Kupno 1 pary koni i zaprzęgu — mk. 750,000 —, ogółem więc w kwocie mk. 1,242,850.—			

Tytuł III (nowy) — Dodatki drożyzniane dla pracowników.

- poz. 1—jednorazowy dodatek na kwiecień i maj — mk. 205,600.—,
- poz. 2—jednorazowy dodatek na czerwiec i lipiec — mk. 323,055.—,
- poz. 2—jednorazowy dodatek na sierpień — mk. 200,000.—,
- poz. 4—jednorazowy dodatek na wrzesień — mk. 583,800.—,
- poz. 5—jednorazowy dodatek na październik — mk. 525,025.—,
- poz. 6—jednorazowy dodatek na listopad — mk. 456,388.—,
- ogółem więc w kwocie marek 2,293,868.—.

Zestawienie.

we wpływach:

Tyt. I 7,030,168.—

w wydatkach:

Tyt. I 3,493,450.—
 „ II 1,242,850.—
 „ III 2,293,868.— 7,030,168.—

III. W sprawie budżetu dz. I—Urzędu Mieszkaniowego —

zatwierdzić w 2-iem czytaniu —

we wpływach: Tytuł I:

poz. 1 — mk. 30,000.—, poz. 2 — mk. 35,000.—, ogółem więc w kwocie mk. 65,000.—

Tytuł II:

poz. 1 w kwocie mk. 225,000.—

w wydatkach: Tytuł I:

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	6,500,000.—	4—	75,000.—
2—	850,000.—	5—	60,000.—
3—	11,700.—	6—	200,000.—
7— skreślić, ogółem więc w kwocie mk. 7,186,700.—.			

Tytuł Ia:

poz. 1 w kwocie mk. 40,000.—

Tytuł II — Urząd Rozjemczy dla spraw najmu —

a) następujący dezyderat K-syj skarbowej:

Wobec tego, że djety otrzymywane przez ławników Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu nie pokrywają strat, ponoszonych przez nich za opuszczanie stałej pracy w przedsiębiorstwach, Rada Miejska uważa za wskazane:

- 1) podwyższyć wzm. djety minimum do wysokości pobieranego w dniu powzięcia uchwały przez Radę Miejską dziennego zarobku niewykwalifikowanego robotnika w fabryce;
- 2) w związku z powyższem wezwać Magistrat do przedstawienia Radzie Miejskiej wniosku w sprawie właściwego podwyższenia opłat w Urzędzie Rozjemczym.

b) poz. 1 — mk. 420,000.—, poz. 2 — mk. 40,000.—, poz. 3 — marek 620,000.—, poz. 4 — mk. 250,000.—, poz. 5 — mk. 6,000.—, poz. 6—mk. 65,000.—, poz. 7 — mk. 30,000.—, poz. 8 — skreślić, ogółem więc w kwocie mk. 1,431,000.—.

Tytuł III (nowy) — Dodatki drożyzniane dla pracowników:

- poz. 1 — Jednorazowy dodatek na kwiecień i maj — mk. 538,600.—
- poz. 2 — Jednorazowy dodatek na czerwiec i lipiec—mk. 899,055.—,
- poz. 3 — Jednorazowy dodatek na sierpień — mk. 349,490.—,
- poz. 4 — Jednorazowy dodatek na wrzesień — mk. 720,000.—,
- poz. 5 — Jednorazowy dodatek na październik — mk. 865,365.—,
- poz. 6 — Jednorazowy dodatek na listopad — mk. 965,000.—,
- ogółem więc w kwocie marek 4,137,510.—.

Zestawienie.

we wpływach:

Tyt. I 65,000.—
 „ II 225,000.— 290,000.—

w wydatkach:

Tyt. I	7,196,700.—	
„ Ia	40,000.—	
„ II	1,431,000.—	
„ III	4,137,510.—	12,805,210.—
z przewyżką wydatków		12,515,210.—

R. Helman protestuje w imieniu Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości przeciwko podwyższeniu subsydjum dla Towarzystwa „Lokator” i prosi o wniesienie swego protestu do protokołu.

IV. W sprawie budżeta dz. III Urzędu Stanu Cywilnego —

a) zatwierdzić w 2-iem czytaniu

we wpływach:**Tytuł I:**

poz. 1 w kwocie mk. 3,004,010.—

w wydatkach:**Tytuł I:**

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	1,650,000.—	4—	200,000.—
2—	104,500.—	5—	75,000.—
3—	9,500.—	6 (nowa) —	Prze- wyżka wpływowa do użytkowania na cele wydawnictwa Urzędu — mk. 100.—, ogółem więc w kwocie mk. 2,039,100.—

Tytuł II (nowy) — Dodatki drożyzniane dla pracowników —

poz. 1 — Jednorazowy dodatek na kwiecień i maj — mk. 128,125.—

poz. 2 — Jednorazowy dodatek na czerwiec i lipiec — mk. 172,200.—

poz. 3 — Jednorazowy dodatek na sierpień — mk. 86,435.—

poz. 4 — Jednorazowy dodatek na wrzesień — mk. 200,000.—

poz. 5 — Jednorazowy dodatek na październik — mk. 179,460.—

poz. 6 — Jednorazowy dodatek na listopad — mk. 198,690.—

ogółem więc w kwocie — marek 964,910.—

Zestawienie:**we wpływach:**

Tyt. I 3,004,010.—

w wydatkach:

Tyt. I	2,039,100.—	
„ II	964,910.—	3,004,010.—

b) następujące wnioski fr. P. P. S. Rada Miejska wzywa Magistrat do zwrócenia się do Rządu i Sejmu Ustawodawczego w przedmiocie wydania tymczasowych przepisów, dotyczących legalizacji ślubów cywilnych zawartych w b. zaborach pruskim i Austriackim, Rosji Sowieckiej, Ameryce i wogóle poza granicami kraju oraz rejestracji dzieci, zrodzonych z tych małżeństw, jak również zmiany przepisów odnośnie unieważnienia małżeństw, separacji i rozwodu, względnie upoważniających Rząd do rozciągnięcia ustawy, obowiązującej w b. zaborze pruskim i austriackim, drogą rozporządzenia ministerjalnego na obszar b. dzielnicy rosyjskiej.

Uzasadnienie.

Do Urzędu Stanu Cywilnego zwracają się osoby, które zawarły związki małżeńskie w b. zaborach pruskim i austriackim przed gminami politycznymi, w Rosji Sowieckiej przed Notarjatem Ludowym, oraz re-emigranci z Ameryki z żądaniem legalizowania tych ślubów cywilnych i wpisania do rejestru stanu cywilnego dzieci, zrodzonych z tych małżeństw. Jest dużo powracających, którzy domagają się od duchowieństwa rozwodu, lecz spotykają się z odmową ze względu na to, że ślub jest nierozzerwalny. Dzieje prawa małżeńskiego przedstawiają się w różnych dzielnicach, jak następuje:

Prawo kanoniczne zna 19 przyczyn, zrywających małżeństwa. Prawo małżeńskie Kongresówki i prawo austriackie — po 17, prawo niemieckie — 11. Pod pojęcie przeszkód, zrywających małżeństwa, podpada między innymi: „disparitas cultus”. Sprawy unieważnienia małżeństwa, rozwód lub rozdział od stołu i łoża przekazane są w b. zaborach pruskim i austriackim sądom państwowym, natomiast w b. zaborze rosyjskiej

skim — władzom duchownym, o ile chodzi o małżeństwa katolików, wyznawców wiary grecko - rosyjskiej, grecko-unickiej, oraz ewangelików wyznania augsburskiego lub reformowanego, a trybunały cywilne — o ile chodzi o wyznawców innych religij, w szczególności żydów. Ta różnorodność jurysdykcji w poszczególnych dzielnicach przyczynia się do dalszych zamierzeń pojęć w zakresie prawa małżeńskiego, a zwłaszcza gdy chodzi o małżonków w b. zaborze pruskim, gdzie uznane są wyłącznie śluby cywilne i dopuszczalny jest rozwód małżeński bez względu na wyznanie, a więc także małżeństwa katolickiego. Osoby te, obierające miejsce zamieszkania w b. zaborze rosyjskim, nie mogą uzyskać rozwodu, a sąd Wielkopolski, w myśl postępowania cywilnego niemieckiego, nie jest wskutek miejsca zamieszkania dla nich właściwy. To samo dotyczy ślubów mieszanych, zawartych w Wielkopolsce. W b. zaborze austriackim uznaje się tylko separację, jako jedyny prawny środek, stałego zniesienia wspólności małżeńskiej z absolutnem wykluczeniem rozwodu dla katolików. W rosyjskim zaborze obowiązuje mikołajewskie prawo z r. 1836, na zasadzie którego również rozwodu uzyskać nie można, i które przykuwa do siebie osoby wrogie. Gorzej przedstawia się sprawa z małżeństwami, zawartymi w Rosji Sowieckiej, gdzie dekretem z 18-XII 1917 r., art. 160 (zb. ust. № 10) zaprowadzono śluby cywilne, a małżeństwo religijne, w obecności duchownych zawarte, nie daje żadnych praw i obowiązków dla kontrahentów. Różnica wiary również nie stoi na przeszkodzie do zawarcia małżeństwa. Rozwód zaś odbywa się bez wszelkich formalności w ten sposób, że małżonkowie zgłaszają się wprost do urzędnika stanu cywilnego, który rozwód notuje w księgach. Gdy tylko jeden małżonek zażąda rozwodu, to sprawa odbywa się w sądzie.

Nieuznawanie cywilnych małżeństw pociąga za sobą odmowę Urzędu Stanu Cywilnego wniesienia do ksiąg

dzieci, zrodzonych z tych małżeństw. Odmowa ze strony Urzędu Stanu Cywilnego sporządzenia aktu urodzenia w księgach bezwyznaniowców opiera się na tem, że prawo miejscowe nie zna pojęcia „bezwyznaniowości“. Jest to niczem nie uzasadnione, a to z następujących przyczyn:

W myśl art. 84 Kod. Cyw. Polsk. oraz ogólnych zasad prawa cywilnego międzynarodowego o prawach osobistych, rodzice zachowują stan cywilny bezwyznaniowy i na pozostałych obszarach Rzeczypospolitej Polskiej. Przez odmowę sporządzenia aktu stanu cywilnego Urząd nakłania i zmusza do gwałcenia prawa; szereg ustaw i przepisów rosyjskich oddawały urzędowi stanu cywilnego w b. Królestwie Polskiem prowadzenie aktów stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich, oraz wszelkich dysydentów chrześcijan i niechrześcijan; bezwyznaniowcy, pod względem aktów stanu cywilnego, których prowadzenie jest koniecznością prawną, mogą być i winni być traktowani jak dysydenci, i również dla nich winni być założone specjalne akty, ich stanu cywilnego dotyczące.

Wobec tego, że każdy z tych systemów inaczej reguluje sprawy małżeńskie i doprowadza często do tak zw. „dzikiej separacji“, t. j. do samowolnego zniesienia wspólności małżeństwa, należałoby, do czasu unifikacji ustawodawstwa polskiego, co potrwa czas dłuższy, ażeby władza wykonawcza w odradzającej się Polsce podjęła inicjatywę i uregulowała tę sprawę przez uchwalenie tymczasowych przepisów, legalizujących małżeństwa i zezwalających na wciągnięcie ich do ksiąg stanu cywilnego, oraz przekazanie spraw rozwodowych sądom państwowym.

2) Rada Miejska wzywa Magistrat do zwrócenia się do Rządu i Sejmu Ustawodawczego w przedmiocie uregulowania sprawy grzebania zmarłych i kupna gruntu celem urządzenia cmentarza dla tych osób, które nie należą do żadnego, przez Państwo

uznanego stowarzyszenia religijnego, lub też wystąpiły ze społeczności religijnej.

Uzasadnienie.

Gminy wyznaniowe nietylko celują w nieprzyzwyczajonych targach o cenę miejsca na cmentarzu i uprawiają pod tym względem bezwzględny wyzysk, lecz co gorszą narzucają ceremonjał pogrzebowy. Pochowanie zwłok zmarłych wyznania mojżeszowego w trumnie jest w XX wieku za każdym razem przedmiotem długich bardzo targów z przedstawicielami gminy wyznaniowej. Tego rodzaju interwencje były możliwe tylko w bezpowrotnych czasach najeźdźcy rosyjskiego. Władze samorządowe, jako jedyny gospodarz miasta, podjąć muszą starania w kierunku zadowolenia wszystkich ziemskich potrzeb swych obywateli. Reforma ta przyniosłaby miastu bezpośrednią korzyść pod względem zdrowotnym i wpłynęłaby na zmniejszenie ucisku wyznaniowego na te jednostki, które obrzędowi nie hołdują. Są to zmiany, które ciała samorządne, nie czekając na interwencję państwa, mocą własną wykonać mogą, przeważnie takie, które z ideą samorządu znajdują się w ścisłym związku i ponieważ do obowiązków jego należą, albowiem reformy te dążą do przeprowadzenia granicy pomiędzy gminą miejską a wyznaniową. Dotychczasowa praktyka niechowania zwłok zmarłych bezwyznaniowców na cmentarzach, znajdujących w b. Kongresówce pod zarządem gmin wyznaniowych, jest sprzeczną z zasadami całej Zachodniej Europy, gdzie założenie i utrzymywanie cmentarzy należy do zadań komunalnych. Smutne są fakty, jak ten, który miał miejsce w Łodzi ze zmarłym w r. 1916 znanym i powszechnie cenionym działaczem, zwłoki którego rodzina zmuszona była pochować we własnym majątku, a to wskutek żądania gminy wyznaniowej pochowania zwłok po dokonaniu rytuału religijnego.

c) następujący dezyderat r. Helmana:

Rada Miejska wyraża życzenie, aby Magistrat na żądanie rodziców rejestrował w Urzędzie Stanu Cywilnego, jako obywateli Rzeczypospolitej, dzieci urodzone w kraju, które przez pewien czas znajdowały się poza jego granicami, o ile zaś sprzeciwiałoby się to obowiązującym przepisom — o zwrócenie się do czynników miarodajnych z właściwym przedstawieniem.

d) następujący wniosek K-sji skarbowej:

Rada Miejska wzywa Magistrat, aby w razie otrzymania pewnej przewyżki wpływów, zużył ją na rozszerzenie zakresu działalności Urzędu, ewentl. wydanie broszury celem uświadomienia ludności o doniosłości Urzędu Stanu Cywilnego.

V. W sprawie budżeta dz.

I — Zarządu Głównego —

zatwierdzić w 2-giem czytaniu:

we wpływach: Tytuł I —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	567.000.—	3—	5.000.—
2—	1.000.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 1.572.000.—	

w wydatkach:

Tyt. I — Pensje —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	6.500.000.—	4—	450.000.—
2—	4.500.000.—	5—	2.000.000.—
3—	1.200.000.—	6—	650.000.—
ogółem więc w kwocie m. 15.300.000.—			

Tyt. II — Wydatki na administrację —

poz.	mk.	poz.	mk.
1a—	26.025.—	3—	100.000.—
1b—	4.170.—	4—	400.000.—
1c—	11.925.—	5—	150.000.—
1d—	2.925.—	6—	140.000.—
1e—	555.—	7—	400.000.—
2—	75.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 1.310.600.—	

Tyt. III — Kancelarja Rady Miejskiej —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	80.000.—	5—	90.000.—
2—	1.500.000.—	6—	25.000.—
3—	19.800.—	7—	30.000.—
4—	70.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 1.814.800.—	

Tyt. IV — Dziennik Zarządu m. Łodzi —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	600.000.—	4—	20.000.—
2—	3.120.—	5—	50.000.—
3—	850.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 1.528.120.—	

Tyt. V — Wydatki różne —

a) Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 1396 z dn. 18 listopada 1921 r., postanawia:

1) wyasygnować Zarządowi Związku Miast Polskich kwotę marek 217.000.— tytułem dodatkowej składki członkowskiej za rok 1921,

2) podwyższyć odpowiednio p. 2.

b) Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 1418 z dnia 25 listopada 1921 r., postanawia

1) wyasygnować Tow. Akc. Grand Hotel w miejscu kwotę mk. 189 880. tytułem należności za przyjęcie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przybyłej z Warszawy na uroczystość otwarcia Kuratorium Szkolnego w Łodzi,

2) podwyższyć odpowiednio poz.5

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	100.000.—	4—	25.000.—
2—	651.500.—	5—	900.000.—
3—	1.200.000.—	7—	2.200.000.—
8 (nową)—Komisarjatowi Rządu na uporządkowanie list poborowych (dodatkowo)—mk. 150.000.—, poz. 6 skreślić, ogółem więc w kwocie mk. 5.226.500.—			

Tyt. VI— Wydatki związane z utrzymaniem wszystkich pracowników miejskich.

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	3.000.000.—	4—	800.000.—
2—	3.500.000.—	5—	47.520.—
3—	337.500.—	6—	skreślić, ogółem więc w kwocie mk. 7.685.020.—

Tyt. VII— Subsydja—

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	2.250.000.—	3—	65.502.90
2—	1.000.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 3.815.502.90.	

Tyt. VIII (nowy)— Dodatki drożyzniane dla pracowników—

poz. 1 —	Jednorazowy dodatek na kwiecień i maj —	mk. 651.500.—
poz. 2 —	Jednorazowy dodatek na czerwiec i lipiec —	mk. 1.008.200.—
poz. 3 —	Jednorazowy dodatek na sierpień —	mk. 507.710.10
poz. 4 —	Jednorazowy dodatek na wrzesień —	mk. 1.160.000.—
poz. 5 —	Jednorazowy dodatek na październik —	mk. 870.112.—
poz. 6 —	Jednorazowy dodatek na listopad —	mk. 1.018.896.50, ogółem więc w kwocie mk. 5.216.218.60

Zestawienie.

we wpływach:

Tyt. I	1.572.000.—	1.572.000.—
--------	-------------	-------------

w wydatkach:

Tyt. I	15.300.000.—	
" II	1.310.600.—	
" III	1.814.800.—	
" IV	1.523.120.—	
" V	5.226.500.—	
" VI	7.685.020.—	
" VII	3.315.502.90	
" VIII	5.216.218.60	41.891.761.50

z przewyż. wydat. mk. 39.819.761.50

VI. W sprawie budżetu dz. IV — Wydz. Finansowo - Rachankowego —

A. zatwierdzić w 2-gim czytaniu:

Oddział Podatkowy.

we wpływach:

Tyt. I — Podatki —

poz.	mk.	poz.	mk.
1	60.000.000.—	11-	60.000.000.—
1a—	100.—	12—	2.000.000.—
2—	6.000.000.—	13-	32.000.000.—
3—	4.000.000.—	14-	25.000.000.—
4—	5.000.000.—	15—	100.—
5—	1.000.000.—	16-	75.000.000.—
6—	25.000.000.—	17—	110.000.—
7—	3.500.000.—	18—	95.000.—
8—	2.500.000.—	19—	500.000.—
9—	800.000.—	20—	3.000.000.—
10—	100.000.—	21—	(nowa)—Po

datek od wynajmu mieszkań w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, noclegowych i gospodach dla przyjezdnych — mk. 5 000.000.—, poz. 22 (nową) — Podatek szkolny — mk. 50.000.000.—, poz. 23 (nową) — Podatek od biletów pasażerskich i bagażu na normalnych kolejach żelaznych — mk. 100.—, ogółem więc w kwocie mk. 360.405.300.—

Tyt. II — Opłaty —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	1.600.000.—	3—	200.000.—
2—	300.000.—	4—	(nową) Opłaty od alkoholu mk. 15.000.000.—, ogółem więc w kwocie mk. 17.100.000.—

Tyt. IIa —

poz. 1 w kwocie mk. 12.000.000.—

Tyt. III — Urząd Przemysłowy

poz. 1 w kwocie mk. 600.000.—

Tyt. IV —

poz. 1 w kwocie mk. 1.000.000.—

w wydatkach:

Tyt. I — Wydatki ogólne —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	9.500.000.—	4—	1.750.000.—
2—	300.000.—	5—	440.000.—
3—	78.850.—	6—	25.000.—
ogółem więc w kwocie mk. 12.093.850.—			

Tyt. II — Wydatki specjalne —

poz. 1 — mk. 131.200.—, poz. 2 — mk. 860.000.—, poz. 3 — mk. 125.000.—, ogółem więc w kwocie mk. 1.116.200.—

Tyt. IIa — Wydatki z powodu poboru opłat od ładunków kolejowych —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	700.000.—	3—	130.000.—
2—	1.000.000.—	4—	10.000.—
ogółem więc w kwocie mk. 1.840.000.—			

Tyt. III — Urząd Przemysłowy —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	300.000.—	3—	4.000.—
2—	120.000.—	4—	50.000.—
ogółem więc w kwocie mk. 474.000.—			

Tyt. IV —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	10.490.000.—	3—	10.130.000.—
2—	4.880.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 25.000.000.—	

Komisja Targowiska.

a) następujący dezyderat r. Helmana:

Rada Miejska wyraża życzenia podporządkowania K-sji Targowiskowej w roku przyszłym Wydz. Gospodarczemu.

b) we wpływach:

Tytuł V —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	1.750.000.—	3—	9.000.—
2—	292.500.—	ogółem więc w kwocie mk. 2.051.500.—	

w wydatkach:

Tytuł V —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	400.000.—	7—	90.000.—
2—	1.702.500.—	8—	275.000.—
3—	15.000.—	9—	45.000.—
4—	2.250.—	10—	45.000.—
5—	2.250.—	11—	3.000.—
6—	45.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 924.202.50.	

Oddział Adresowy.

we wpływach: Tyt. VI —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	2.400.000.—	4—	75.000.—
2—	380.000.—	5—	110.000.—
3—	7.500.—	ogółem więc w kwocie mk. 2.922.750.—	

Oddział Finansów i Kontroli.

w wydatkach: Tyt. VII —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	2.700.000.—	5—	200.000.—
2—	135.400.—	6—	75.000.—
3—	125.000.—	7—	850.000.—
4—	4.600.—	ogółem więc w kwocie mk. 3.590.020.—	

Oddział Zarządzenia Majątkiem Miejskim.

we wpływach:

Tyt VII — Koncesja

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	11.592.000.—	3a—	16.125.000.—
2a—	2.190.200.—	3b—	6.480.—
2b—	3.888.—	4—	27.000.—
2c—	149.220.—	5—	45.000.—
2d—	990.600.—	6—	200.000.—
ogółem więc w kwocie m. 81.874.388.—			

Tyt. VIII — Wpływy Nadzwyczajne

poz. 1 — mk. 13.750.000.—, poz.
2 — mk. 337.544.553.59, ogółem
więc w kwocie mk. 351.294.553.59.

Tytuł IX —

poz. 1 w kwocie mk. 3.150.000.—

Tytuł IXa —

poz. 1 w kwocie mk. 100.—

**Tyt. X — Oprocentowanie po-
życzki, udzielonej Gazowni —**

poz. 1 w kwocie mk. 208.125.—

**Tyt. XI — Wpływy z Rzeźni
Miejskiej —**

poz. 1 w kwocie mk. 2.200.—

w wydatkach:**Tyt. VIII — Utrzymanie biura —**

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	900.000.—	3—	125.000.—
2—	50.000.—	4—	15.000.—

ogółem więc w kwocie mk. 1.090.000.—

Tyt. IX — Amortyzacja pożyczek —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	80.000.—	4—	1.233.861.—
2—	400.000.—	5—	3.150.000.—
3—	400.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 5.263.861.—	

**Tyt. X — Oprocentowanie po-
życzek miejskich —**

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	868.73.	6—	900.000.—
2—	100.000.—	7—	900.000.—
3—	414.000.—	8—	900.000.—
4—	461.000.—	9—	250.000.—
5—	900.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 4.825.868.73.	

**Tyt. Xa — Oprocentowanie po-
życzek, udzielonych miastu przez
Rząd.**

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	83.333.—	5—	178.500.—
2—	1.237.500.—	6—	156.250.—
3—	1.541.667.—	7—	562.861.—
4—	1.305.000.—	8—	209.896.—
9— (nową) — 5% od mk. 8.650.000.—		— mk. 180.280.—, poz. 10 (nową) — 5% od mk. 15.000.000.— — mk. 279.169.—, poz. 11 (nową) 5% od mk. 20.000.000.— — mk. 333.333.—,	

poz. 12 (nową) — 5% od marek 19.250.000.— — mk. 294.478.—, poz. 13 (nową) — 5% od mk. 66.250.000.— — mk. 653.299.—, poz. 14 (nową) — 5% od mk. 78.000.000.— — marek 433.338.—, poz. 15 (nową) — 5% od mk. 50.000.000.— — mk. 416.666.—, ogółem więc w kwocie mk. 7.865.066.—

**Tyt. XI — Koszty emitowania
obligacyj —**

poz. 1 w kwocie mk. 275.000.—

Tyt. XIa —

poz. 1 w kwocie mk. 6.000.000.—

**Tyt. XII — Wydatki Oddziału
Weterynaryjnego —**

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	1.200.000.—	4—	9.000.—
2—	45.000.—	5—	7.500.—
3—	5.000.—	6—	5.000.—

ogółem więc w kwocie mk. 1.271.500.—

Główna Kasa Miejska.**we wpływach: Tyt. XII —**

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	25.000.—	3—	200.000.—
2—	160.000.—	4—	5.000.—

ogółem więc w kwocie mk. 390.000.—

w wydatkach: Tyt. XIII —

poz.	mk.	poz.	mk.
1—	3.600.000.—	6—	335.000.—
1a—	2.350.000.—	7—	175.000.—
2—	300.000.—	8—	5.000.—
3—	27.675.—	9—	6.750.—
4—	3.750.—	10—	11.000.—
5—	30.000.—	ogółem więc w kwocie mk. 6.842.175.—	

**Tyt. XIV (nowy) — Dodatki dro-
żyzniane dla pracowników —**

poz. 1 — Jednorazowy dodatek na kwiecień i maj — mk. 1.606.336.—

poz. 2 — Jednorazowy dodatek na czerwiec i lipiec — mk. — 2.181.174.—

poz. 3 — Jednorazowy dodatek na sierpień — mk. 1.104.920.—

poz. 4 — Jednorazowy dodatek na wrzesień — mk. 2.820.000.—

poz. 5 — Jednorazowy dodatek na październik — mk. 2.289.371.—

poz. 6 — Jednorazowy dodatek na listopad — mk. 2.867.991.—, ogółem więc w kwocie mk. 12.869.792.—

Zestawienie.

we wpływach:	
Tyt. I	mk. 360.405.300.—
„ II	17.100.000.—
„ IIa	12.000.000.—
„ III	600.000.—
„ IV	1.000.000.—
„ V	2.051.500.—
„ VI	30.000.—
„ VII	31.374.388.—
„ VIII	351.294.553,59
„ IX	3.150.000.—
„ IXa	100.—
„ X	208.125.—
„ XI	3.200.—
„ XII	390.000.—
razem	<u>mk. 779.607.166,59</u>

w wydatkach:	
Tyt. I	mk. 12.093.850.—
„ II	1.116.200.—
„ IIa	1.840.000.—
„ III	474.000.—
„ IV	25.000.000.—
„ V	924.202,50
„ VI	2.922.750.—

Tyt. VII	mk. 3.590.020.—
„ VIII	1.090.000.—
„ IX	3.263.861.—
„ X	4.825.868,78
„ Xa	7.865.066.—
„ XI	275.000.—
„ XIIa	6.000.000.—
„ XII	1.271.500.—
„ XIII	6.842.175.—
„ XIV	12.369.792.—
razem	<u>mk. 93.764.285,28</u>

z przewyżką wpływów m. 885.842 881,36

B. Następujący wniosek r. Praszkiara: Rada Miejska wzywa Magistrat do poczynienia kroków w Elektrowni Miejskiej, zmierzających do dostarczenia liczników abonentom nie posiadającym (takowych dotychczas wzgl. nie krępowania konsumentów przy zainstalowaniu liczników przez nich nabytych.

III. W sprawie 3-go czytania budżetu:

1) zatwierdzić budżet zgodnie z 2-iem czytaniem,

ZESTAWIENIE OGÓLNE.

dz.		W P Ł Y W Y		W Y D A T K I	
		Mk.	l.	Mk.	l.
I	Zarząd Główny	1.572.000	—	41.891.761	50
III	Wydział Opieki Społecznej	15.079.425	—	86.879.490	—
IV	„ Finansowo-Rachunków	779.607.166	59	93.784.285	23
V	„ Oświaty i Kultury	18.249.839	—	200.649.705	50
VI	„ Budownictwa	36.665.100	—	149.956.100	—
VII	„ Zdrowotności Publicznej	16.928.250	—	177.401.264	—
VIII	„ Gospodarczy	17.452.400	—	60.717.468	25
IX	„ Plantacyj Miejskich	2.652.600	—	38.338.122	35
IXa	Oddział Oczyszcz. Placów Miejsk.	7.030.168	—	7.030.168	—
X	Urząd Mieszkańcowy	290.000	—	12.805.210	—
XI	Komitet Rozdziału Chleba i Mąki	58.877.154	44	72.619.163	20
XII	Urząd Stanu Cywilnego	3.004.010	—	3.004.010	—
XIII	Wydział Statystyczny	1.561.000	—	14.912.365	—
	razem	958.969.113	03	958.969.113	08
	DODATEK.				
II	Wydział Zaprojektowania Miasta	1.760.771.000	—	1.760.771.000	—
	ogółem	2.719.740.113	03	2.719.740.113	03

Ze względu na spóźnioną porę przewodniczący o godz. 12 min. 30 w nocy zarządkę posiedzenie.

Przewodniczący: (—) St. Rapalski.

Prowadzący protokół (—) P. Rundo.

Obwieszczenia i okólniki.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 24-go listopada 1921r. № SM. 3448 zawiadomiło Urząd województwa Łódzkiego, że w porozumieniu z Ministerstwem Kolei Żelaznych i z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło zmianę art. 3 statutu o opłatach od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi, nadając jej następujące brzmienie.

Oplata od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi wynosi:

- a) od przesyłek pospiesznych po Mk. 30.— za 100 kilo wagi,
- b) od przesyłek zwyczajnych po Mk. 15.— za 100 kilo wagi,
- c) za konie i bydło rosłe po Mk. 120.— od sztuki,
- d) za wszelkie zwierzęta po Mk. 30.— od sztuki.

Najniższa kwota opłaty miejskiej wynosi Mk. 5.—. Stawki powyższe obowiązują w Łodzi z dniem 15-go grudnia r. b.

Pozostałe artykuły statutu obowiązują nadal bez zmian.

Łódź, dnia 14-go grudnia 1921.

Magistrat m. Łodzi.

Prezydent (—) Rzewski.

Okólnik № 61.

W wykonaniu uchwał Magistratu № 1469 z dnia 9, grudnia 1921 roku i № 1480 z dnia 13. grudnia 1921 roku, niniejszym poleca się wypłacić wszystkim pracownikom miejskim dziennym i nietatowym (za wyjątkiem praktykantów biurowych, gońców i sprzątaczek) w czasie od dnia 15. do dnia 20. grudnia 1921 roku włącznie jednorazowo po marek 16.030.— na osobę, tytułem dalszej saliczki na poczet należnej różnicy poborów za czas od dnia 1. lipca 1921 roku.

Do sporządzenia list płacy należy przystąpić niezwłocznie, asygnując odnośne kwoty z pozycji „Pensje pracowników”.

Urzędnikom etatowym Wypłaci przynależną zaliczkę Biuro Centralne Zarządu Głównego również w czasie od dnia 15. do dnia 20. grudnia 1921 roku.

Wiceprezydent

(—) dr. Stupnicki.

Naczelnik Kancelarii
Zarządu Miejskiego

(—) Miecz. Kalinowski
w. z.

ZAGADNIENIA KOMUNALNE.

Zjazd miejskich inspektorów mieszkaniowych w Warszawie.

Pałaca kwestja, jaką jest powszechny głód mieszkaniowy skłonił czynniki rządowe do zwołania w Warszawie zjazdu inspektorów mieszkaniowych.

Zjazd, który miał na celu naready nad środkami, mającymi zażegnać głód mieszkaniowy, reprezentowali inspektorzy mieszkaniowi wielu miast oraz sfery zainteresowane.

Obradom zjazdowym przewodniczył ławnik T. Toeplitz, przewodniczący urzędu mieszkaniowego m. st. Warszawy, brali zaś udział inspektorzy: pp. Gibas (Warszawa), dr. Drażek (min. spraw wewn.), ławnik Bartosiewicz (Siedlce), Dryl (Białystok), Michalski (prezydent m. Płocka), ławnik Gaworski (Włocławek). Czech (Piotrków), Leontjew (Sosnowiec), Niernsée (Radom), prezes Stow. właścicieli hotelów, p. J. Wróblewski i inni, insp. Krzymowski z Lublina, del. min. zdrowia, inż. Kuligowski, delegaci Stow.

kupców, właściciele nieruchomości, przemysłowców i rzemieślników, wreszcie grono działaczy, biorących udział w życiu samorządowym.

Łódź reprezentował p. inspektor dr. Forelle.

W wygłoszonym referacie poruszano sprawą energicznego zabrania się do budowy nowych gmachów, ku czemu należy użyć wszelkich środków i inicjatywy tak czynników państwowych i komunalnych, jak również i prywatnych. Uchwalono także zachować istniejące Urzędy mieszkaniowe które w granicach możliwości starają się złagodzić straszliwie panoszący się głód mieszkaniowy.

Całokształt zjazdu wykazał, że inicjatorzy z całą świadomością rzeczy postanowili z zaparciem rozwinąć czynności, celem usunięcia kryzysu mieszkaniowego.

Punktem wyjścia inicjatorów zjazdu, któremu wobec szczupłej liczbowo reprezentacji miast polskich odpowiada raczej nazwa konferencji, było założenie, że w czasie, kiedy z jednej strony stosowanie dotychczasowego ustawodawstwa mieszkaniowego mogło dać już obfity materiał do pewnych wniosków i uwag krytycznych, z drugiej zaś strony w czasie, kiedy jest w opracowaniu podkomisji sejmowej rozległa nowela do rekwizycyjnej ustawy listopadowej, w gładnie gotowy projekt nowej ustawy rekwizycyjnej — jest rzeczą niezbędną wysłuchania opinii tych, którzy powołani do stosowania przepisów ustawowych, byli w stałym kontakcie z przejawami życia w dziedzinie mieszkaniowej, stykali się bezpośrednio z kolizjami, jakie stosowanie ustaw rekwizycyjnych wysuwa i mogli dojść do pewnej koncepcji ustawodawczej nie drogą narzuconej, życiu logiki, lecz drogą syntezy i przesłanek, opartych na doświadczeniu.

Obrady zjazdu rozpoczęły się od referatu: „Prawo mieszkaniowe i polityka mieszkaniowa“, Dr. Forelle (Łódź), poczem ławnik magistratu m. Warszawy p. Toeplitz wygłosił referat o planach ustawodawczych w dziedzinie mieszkaniowej. Na tle referatów wywiązała się dyskusja. W toku dyskusji utrwaliły się następujące założenia Zjazdu:

1. Rozwiązania zagadnienia mieszkaniowego nie można zamknąć w ramach mniej lub więcej doskonałej koncepcji ustawodawczej. Należy wyraźnie ograniczyć działalność w tym zakresie powołanych do życia urzędów na dwie części:

część dystrybucyjną, rozdzielczą, operującą ustalonymi normami ustawowymi i możliwym do niezwłocznego wykorzystania rezerwuarem mieszkaniowym i część twórczą, zdobywczą, zdążającą do powiększenia istniejącego już zapasu mieszkań nie drogą doskonalenia służby wywiadowczej i zaostrożenia rygorów ustawowych, lecz drogą wzmożenia akcji budowlanej, opracowywania i realizowania nowych pomysłów w tej dziedzinie, pomysłów, do których sfinansowania musi w łwiej części przyczynić się państwo i gmina.

Racjonalna polityka mieszkaniowa, stanowiąca poważny dział ogólnej polityki socjalnej, nie ma nic wspólnego ze zwalczanym etatyzmem, hamującym inicjatywę prywatną. Żadna siła bowiem nie wytworzy dostatecznego bodźca inicjatywie prywatnej w dziedzinie zabudowy wtedy, gdy zarówno konjunktura ekonomiczna, jak i układ stosunków społecznych skutkuje, że lokata kapitału w budowlach staje się niepewną i nierentowną.

Konieczność niezwłocznego pojęcia akcji twórczej, dotychczas zaniedbywanej przez władze samorządowe, zjazd podkreśla z całym naciskiem, uznając, że jedynie przy podziale pracy na stronę twórczą i rozdzielczą prawo mieszkaniowe, będące z natury rzeczy tylko regulatorem i korektywą panujących stosunków mieszkaniowych, mogłoby stopniowo realizować postulaty racjonalnej polityki mieszkaniowej i straciłoby ostre cechy przymusu.

2. Ustawodawstwo mieszkaniowe musi w chwili obecnej oprzeć się na tej zasadniczej przesłance, że ingerencja Państwa do regulowania stosunków mieszkaniowych za pośrednictwem urzędów komunalnych jest niezbędna, że Dekret Naczelnika Państwa z dnia 16 stycznia 1919 r., jako najszerzej ujmujący zagadnienia mieszkaniowe w tej racjonalnej płaszczyźnie winien zachować moc obowiązującą, że wszelka koncepcja ustawodawcza, któraby tę zasadniczą wytyczną linię polityki mieszkaniowej gwałciła jest sprzeczna z wymaganiami i potrzebami życia i jest szkodliwa dla najszerszych warstw ludności. Prawo gminy do zajmowania mieszkań wolnych, lub niedostatecznie zużytkowanych trwać musi do czasu, kiedy ilość mieszkań wolnych, zdalnych do użytku mieszkalnego, osiągnie 8 proc. ogólnej ilości mieszkań w obrębie Gminy. Przerabianie lokalów mieszkalnych na lokale przemysłowe lub handlowe może być dopuszczalne tylko za zezwoleniem Gminy.

3. Bezcelowe jest nakładanie na Gminę obowiązków, których zrealizowanie, w ramach uprawnień tejże Gminie zastrzeżonych, jest niemożliwe. Jedynie Ustawa, uprawniająca Gminie do zajęcia pomieszczeń, pozostawiająca jej prawo, stosownie do potrzeb miejsca i czasu, określenia szczegółowych norm mieszkaniowych, przyczyni się do zajęcia możliwie największej ilości pomieszczeń bez zbytniego obciążenia ludności. Przepisy szczegółowe, opracowane przez zarządy gmin, winny podlegać zatwierdzeniu przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

4. Ustawa nie powinna stwarzać jaskrawego przywileju dla nielicznej warstwy urzędniczej i wojskowej. Korzystać z przydziału mieszkań przez Gminę winny wszystkie osoby, przybyłe do Gminy na żądanie władz rządowych lub miejskich, osoby, przedstawiające zaświadczenia odpowiednich władz lub instytucji o tym, że pobyt ich w Gminie jest konieczny, osoby, powracające do swej Gminy z niewoli lub emigracji, oraz wszyscy mieszkańcy Gminy, pozbawieni mieszkań wskutek wypadków losowych, lub orzeczenia inspekcji mieszkaniowej.

5. Rozpoznawanie spraw mieszkaniowych w drodze instancyjnej nie może być przekazane czynnikom administracji Państwowej. Skarga odwoławcza winna znaleźć należyte oświetlenie i być przedmiotem rozpoznania na posiedzeniach publicznych w instytucjach typu sądowego, których organizacja odpowiadałaby powołanym do życia Urzędem Rozjemczym, a jednocześnie zapewniała sprawne i szybkie decydowanie.

Ustalone powyżej zasady powinny stanowić osnowę nowej ustawy rekwizycyjnej, której, jako zła koniecznego, uniknąć w danej chwili nie można. Spiowadzają się one do trzech momentów zasadniczych:

1. zreformowania postępowania rekwizycyjnego w sensie złagodzenia jego rygoru i dostosowania do wymagań życia.

2. do poszerzenia zakresu tych ludzi, którzy są uprawnieni do korzystania z pomocy i pośrednictwa gminy przy podnapięciu mieszkania, do tej granicy, którą ustala konieczność życiowa i sprawiedliwość społeczna i po

3. do zastrzeżenia Gminie ustawowych uprawnień, dających możliwość racjonalnego wykorzystania istniejącego zapasu mieszkań. Pod tym kątem widzenia przystąpiono do rozpoznania projektu sejmowego nowej ustawy rekwizycyjnej.

Projekt ten, o ile można wnioskować z jego całokształtu i tendencji, opiera się na założeniu, uznanym i przyjętym przez Zjazd, że rekwizycja jest złem koniecznym i że należy to zło ograniczyć do minimum. Zupełnie jednak odmienną jest, w porównaniu ze stanowiskiem Zjazdu, droga, po której zmierza projekt sejmowy w walce z dokuczliwym tytułem

rekwizycji, zwięzić uprawnienia Gminy w zakresie ingerencji przymusowej. Pozornie wygląda, że jak się tu ściśnie i tam zacieśni, to jedno z drugim się zajdzie i wzajemnie pokryje.

W rzeczywistości zaś oparty na tych zasadach projekt noweli Ustawy listopadowej, stwarzając z jednej strony jaskrawy, sprzeczny z poczuciem sprawiedliwości i wymaganiami życia przywilej mieszkaniowy, powodując w praktyce ciągłą rezerkę między legalnością ustawową, a sprawiedliwością całkowicie pozbawia Urzędy Mieszkanie mieszkań lub pokojów, nadających się do zajęcia w ramach przepisów ustawowych, nawet dla garstki uprzywilejowanych.

Zjazd przeciwstawił projektowi sejmowemu przedłożony przez inicjatorów Zjazdu i skorygowany w toku dyskusji temat nowego projektu ustawy rekwiwizycyjnej, opartego na przyjętych przez Zjazd zasadach.

Kronika miejska.

— **Magistrat a pracownicy miejscy.** Magistrat w zrozumieniu potrzeb pracowników, starał się od początku swej działalności ustalać warunki płacy i pracy w ścisłym kontakcie z Związkiem Pracowników Miejskich.

Na wniosek prezydenta miasta powstała Komisja Międzyzwiązkowa, która reprezentowała ogół pracowników miejskich, obejmując wszystkie związki na terenie samorządu łódzkiego. Magistrat zagwarantował Związkowi Zawodowemu szereg praw, a między innymi przyjmowanie pracowników tylko za pośrednictwem tychże związków. Tak samo w razie wydalenia pracownika orzekał o tem sąd rozjemczy. Minimum wydajności pracy przy robotach ziemnych było ustalone po porozumieniu się z Związkami Zawodowemi.

Widać więc z tego, że Magistrat stale dążył, aby stosunek we wszystkich sprawach był wobec Związków lojalny i życzliwy.

Jednakże mimo tych wszystkich dążeń Magistratu, aby stosunek między Magistratem a Związkami był oparty na wzajemnym zaufaniu, nieraz spotykano się wśród Związków Zawodowych z objawami, które były natury bardziej politycznej niżeli ekonomicznej. I tak w pierwszym miesiącu urzędowania Magist. atu m. Łodzi walne zebranie Związku Urzędników Miejskich, stojąc na stanowi-

sku sympatji politycznych wobec starego Magistratu, uchwaliło wotum nieufności dla nowego składu Magistratu, a tym samym uzurpował sobie prawa, nie wchodzące zupełnie w zakres kompetencji związku. Często zdarzało się, że sympatje lub antypatje do tych lub owych stronnictw politycznych decydowały o wystąpieniach niektórych Związków zawodowych pracowników komunalnych.

Obecnie Komisja Międzyzwiązkowa wystąpiła przeciwko redukcji płac, zapominając, że Magistrat płaci w danej chwili pobory pracownikom, które są najwyższe w całym okręgu łódzkim. Np. robotnik w przemyśle otrzymuje mk. 745.— do 850.—, kiedy robotnik niewykwalifikowany w Magistracie otrzymuje Mk. 1480.— za dniówkę. Z powodu trudności finansowych otrzymują oni obecnie tylko mk. 1092.—, różnicę ta jednak obowiązującą od lipca zrealizowaną zostanie z chwilą otrzymania odpowiednich funduszy z wpływów podatkowych.

Nie chcąc dopuścić do strajku instytucji użyteczności publicznej, którym grozili pracownicy miejscy, Magistrat poszedł na tak dalekie ustępstwa, które nawet przewyższały możliwości finansowe miasta.

W sprawie pertraktacji z Komisją Międzyzwiązkową należy zwrócić uwagę, że wobec tego, iż dwa związki, należące do Komisji Międzyzwiązkowej z teje wystąpiły, a Magistrat mógłby pertraktować tylko z

nstytucją, która brałaby odpowiedzialność za wszystkich pracowników miejskich, oświadczono poszczególnym Zarządom Związków Zawodowych, że Magistrat zmuszony jest zaprosić na wspólną konferencję przedstawicieli wszystkich Związków pracowników miejskich. W odpowiedzi na powyższe, Magistrat otrzymał list z podpisami obydwóch Związków pracowników Gazowni, Polskiego Związku Pracowników Miejskich, Związku Urzędników Miejskich i Związku Pracowników Miejskich Starostwa na powiat łódzki, w którym powyższe Związki oświadczyły, iż pomimo wystąpienia dwóch związków z Komisji Międzyzwiązkowej, uważają się nadal za reprezentację większości pracowników miejskich.

Odpowiadając na powyższy list, Magistrat oświadczył, że niema obowiązku pertraktować z przedstawicielami pracowników Sejmiku na powiat łódzki, którzy nie są pracownikami Magistratu, a w sprawie dwóch Związków Pracowników Gazowni wyjaśnił, że z pracownikami Gazowni pertraktuje Rada Nadzorcza Gazowni, która reguluje sprawy warunków pracy i płacy pracowników Gazowni. W sprawie przedstawicieli Polskiego Związku okazało się, że niektórzy podpisani pełnomocnicy tego związku nie są już pracownikami miejskimi. Wobec więc powyższego Magistrat uważa, że tak jak to było dotychczas, pracownicy miejscy winni prowadzić pertraktacje bez strony trzeciej, w tej sprawie niezainteresowanej.

Komunikat pracowników miejskich jaki się ukazał w prasie, nie wspomina zupełnie, że wniosek Magistratu, dotyczący obniżenia poborów według orzeczeń Komisji Statystycznej, wynika z zawartej umowy z pracownikami komunalnymi.

Mija się z prawdą twierdzenie niektórych pracowników miejskich, że Magistrat prowadząc pertraktacje chce rozbijać Komisję Międzyzwiązkową, gdyż Magistrat stał zawsze i dotychczas stoi na stanowisku, że

Komisja Międzyzwiązkowa winna obejmować wszystkich pracowników komunalnych, gdyż w przeciwnym razie nie może dawać gwarancji na dotzymanie wszelkiego rodzaju umów.

Pertraktacje z przedstawicielami wszystkich związków w niczem nie uszczupiają praw danych Związków Zawodowych. Do spraw wewnętrznych Związków, Magistrat się nie miesza, stojąc na stanowisku, że Związki Zawodowe same winny swe wewnętrzne sprawy załatwiać.

W sprawie płac Magistrat dokładał wszelkich starań, aby płace pracowników były jaknajwyższe. Nie jest winą Magistratu, że wadliwy system podatkowy miast i zarządzenia ogólnopństwowe uniemożliwiły Magistratowi natychmiastowe zaspokojenie żądań pracowników.

Pracownicy w przemyśle włókiennym w zrozumieniu sytuacji wytworzonej w przemyśle, zrezygnowali z wystąpień natury ekonomicznej, kiedy niestety Magistrat nie może znaleźć tego zrozumienia wśród niektórych Związków pracowników miejskich. Groźbę strajku wysuwano nieraz przy najdrobniejszych sprawach. Ostatnio po wystąpieniu stronnictwa N. P. R. z samorządu łódzkiego, niektóre Związki Zawodowe, będące pod wpływem tego stronnictwa, zajęły wobec Magistratu stanowisko nieprzejednane i nieprzychylnie, którego wyrazem było zastosowanie terroru ekonomicznego przez członków Polskiego Związku przy budowie szkoły przy ul. Zagajnikowej i ostatnie wystąpienia członków tegoż Związku na placach Wydz. Zaprow., które naraziły Wydział ten na milionowe straty.

W ten sposób przedstawia się we właściwym świetle faktów zatarg Magistratu z pracownikami miejskimi.

Sprawę zatargu tego oddaje Magistrat pod sąd opinii publicznej, wyrażając jednocześnie nadzieję, że rozumniejsze elementy wśród pracowników miejskich zrozumieją intencje samorządu łódzkiego.

— **Narada z Związkiem Zawodowym Pracowników Miejskich.** Wczoraj odbyła się w Magistracie narada przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Miejskich w Polsce Oddział w Łodzi z przedstawicielami Rady Miejskiej i Magistratu.

Przed naradą Komisja Międzyzwiązkowa przesłała oświadczenie, że wobec tego, iż nie zaproszono przedstawicieli Komisji Międzyzwiązkowej lecz poszczególnych Związków, udziału w naradzie nie weźmie.

Przedstawiciele Władz Samorządowych potraktowali to oświadczenie, jako lekceważące. Z Rady Miejskiej obecni byli: przedstawiciele frakcji niemieckiej, żydowskiej „Bundu” i P. P. S. Zw. Zaw. pracowników miejskich złożył oświadczenie, że za targ magistratu z komisją międzyzwiązkową o uznanie jej kompetencji uważa za sprawę dotyczącą komisji i magistratu i dla tego też w tej sprawie stanowiska zajmować nie będzie, uważając, że nie dotyczy to zupełnie związku.

Związek stoi na stanowisku, że komisja międzyzwiązkowa nie może przemawiać w imieniu wszystkich pracowników miejskich i, że uchwały komisji międzyzwiązkowej mogą dotyczyć i obowiązywać tylko członków tych związków, które wchodzi w skład komisji międzyzwiązkowej.

Od godz. 11-ej do 2-ej toczyły się pertraktacje nad sprawą wypłaty zaległości, należnej od lipca.—Przedstawiciel magistratu wiceprezydent dr. Stupnicki oświadczył, że magistrat po otrzymaniu pożyczki przeznaczy 30 milionów na wypłatę pracownikom miejskim, jako wyrównanie różnicy poborów.

Radni: Helman i Gros uzależnili wypłatę różnicy od istotnego wpływu tej sumy, oświadczając, że zobowiązanie bez wypłaty byłoby nierealnym.

Wobec tego Magistrat postanowił wysłać wice-prezydenta dr. Stupnickiego do Warszawy, celem przyspie-

szczenie przyznanej już miastu pożyczki.

— **Echa pobytu dziennikarzy zagranicznych.** Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesłało prezydentowi p. Al. Rzewskiemu podziękowanie za współudział w przyjęciu dziennikarzy zagranicznych.

Serdeczne przyjęcie i zwiedzenie przez gości ważniejszych ośrodków przemysłowych Łodzi, wydało dla nas dobre rezultaty wobec opinii państw zagranicznych.

— **Podwyższenie stopy podatkowej.** Magistrat otrzymał od Ministerstwa Skarbu zezwolenie na 3-cio-krotne podwyższenie podatku od ładunków i 5-cio-krotne podwyższenie podatku od psów.

— **Narada w sprawie tramwajów miejskich.** Wobec zbliżającego się terminu przejęcia tramwajów miejskich przez miasto i w związku z tem, że miasto niema zamiaru pozostać jedynie na dotychczasowej eksploatacji, gdyż robudowanie sieci tramwajowej i przedłużenie linii, jest rzeczą konieczną, co wymaga znacznego nakładu środków, Magistrat zwołał naradę z przedstawicieli akcjonariuszy i pracowników obydwóch stron, celem omówienia spraw związanych z tą aktualną dla naszego miasta sprawą.

Obecni byli na zebraniu z ramienia Magistratu: prezydent p. Aleksy Rzewski, wiceprezydent dr. R. Stupnicki, inż. Szenfeld, inspektor przedsiębiorstw miejskich inż. Berliner, mecenas Kon. Z ramienia Rady Miejskiej: (Komisja do przedsiębiorstw koncesjonowanych) rr. Pogonowski, Helman i Wilczyński. Z ramienia dyrekcji K. E. Ł.; dyrektor Werner, inż. Ring i radca prawny K. E. Ł. mec. Stożkowski. Z ramienia akcjonariuszy: dyr. Zane i p. Jarociński.

Prezydent Rzewski, zagajając zebranie podkreślił, że Kolej Elektrycz-

na Łódzka jest ściśle związana z potrzebami ludności miasta. Ludność oczekuje rozbudowy sieci komunikacyjnej i połączenia z przedmieściami, co jedynie skutecznie być może wspólnym wysiłkiem samorządu i dyirekcji.

Wice-prezydent dr. Stupnicki referował dotychczasowy przebieg narad, podkreślając sporne kwestje. Dyr. Werner przedstawił stanowisko dyirekcji w tej sprawie, wykazując na zasadzie obliczeń udział miasta w majątku tramwajowym z wyłączeniem lat wojny. Udział ów wynosi 25 proc. ogólnej wartości majątku. W dyskusji zabierali głos p. p.: Zane, r. Pogonowski, r. Helman, mec. Stożkowski, mec. Zelazowski, inż. Berliner i inni.

Z punktu widzenia dyirekcji K. E. Ł. sprawa przedstawia się w ten sposób, że dyirekcja obowiązuje się rozszerzyć sieć tramwajową i dopuścić miasto, jako udziałowca w stosunku 25 proc., przyczem dyirekcja żąda, aby lata wojny nie były brane pod uwagę przy wykupie.

Magistrat stoi na stanowisku przeciwnym, uważając, że żaden przepis prawny nie anuluje praw miasta w czasie wojny i dlatego też rezygnować z przysługujących miastu przywilejów nie może. Dyirekcja żąda rozwiązania obecnego kontraktu i zawarcia nowego, celem umożliwienia znaczniejszych inwestycji.

Z powodu bliskości terminu przejęcia tramwajów na rzecz miasta, dyirekcja wstrzymywała się od lawestycji, co ujemnie odbiło się na przedsiębiorstwie.

Konferencja nie dała dotychczas żadnych konkretnych wyników.

Warto jeszcze zaznaczyć, że system mieszanych przedsiębiorstw miasta i kapitału jest formą stosowaną dosyć szeroko w przedsiębiorstwach komunalnych Niemiec i Francji.

Od umiejętności pogodzenia różnic, które się zarysowały między przedstawicielami miasta i dyirekcji K. E. Ł. zależy pomyślne załatwienie palącej kwestji rozszerzenia sieci tramwajowej.

W E Z W A N I E.

W sprawie podatku od psów za rok 1922 na rzecz Kasy Miejskiej m. Łodzi.

Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich posiadaczy psów do pisemnego lub ustnego zgłoszenia takowych najpóźniej do dnia 31-go b. m. w Oddziale Podatkowym przy Placu Wolności № 2 (front, I-e piętro, pokój № 5).

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 138 Kod. Karnego.

Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego ze 1922 wpisani będą prócz nowych, wszyscy dotychczasowi płatnicy, o ile do dnia 15-go stycznia 1922 r. nie zawiadomią Oddziału Podatkowego o pozbyciu się psa. Jeżeli kto z pośród nich, nie posiadając już obecnie psa, zażąda wykreślenia go z rejestru w pierwszym półroczu po dniu 15-go stycznia, a w drugim — po 15-go lipca, obowiązany będzie uiścić podatek za odpowiednie półrocze.

Łódź, dnia 12-go grudnia 1921.

Magistrat m. Łodzi.

W E Z W A N I E.

w sprawie opłat na rzecz Kasy Miejskiej m. Łodzi za prawo jazdy po mieście za rok 1922.

Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich właścicieli dorożek, wozów (wszelkiego rodzaju) wózków ręcznych, powozów, bryczek, karawanów, samochodów osobowych i ciężarowych, motocyklów i rowerów do piśminnego lub ustnego zgłoszenia takowych najpóźniej do dnia 31-go b. m. w Oddziale Podatkowym, Plac Wolności № 2 (front I-e p.)

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 138 Kod. Karnego.

Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego za rok 1922 wpisani będą prócz nowych, wszyscy dotychczasowi płatnicy, o ile do dnia 15-go stycznia 1922 r. nie zawiadomią Oddziału Podatkowego, że nie posiadają już podlegających opłacie środków lokomocji. Jeżeli kto z pośród nich zażąda wykreślenia z rejestru podatkowego w pierwszym półroczu po dnia 15-go stycznia, a w drugim — po 15-go lipca, obowiązany będzie uiścić opłatę za odpowiednie półrocz.

Przy rejestrowaniu względnie zgłaszaniu samochodów, właściciele obowiązani są przedstawić legitymację samochodu.

Łódź, dnia 12-grudnia 1921

Magistrat m. Łodzi.

Licytacje przymusowe.

Dnia 21 grudnia 1921 r. od godz. 9-ej rano odbędzie się licytacje przy ul.:

Wschodni 31, szafa, Pomorska 4, zegar, Borysza, Zubardz 9, szafa, Aleksandrowska 33, obrus, Zgierska 21, zegar, Pomorska 35, otomana.

Dnia 22 grudnia 1921 r. od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.:

Piotrkowska 183, zegar, Rozwadowska 11, lustro, Piotrkowska 164, biurko, Rozwadowska 6, kredens, Piotrkowska 199, firanki, Piotrkowska 199, obraz, Piotrkowska 199, dywan, Piotrkowska 199, postument, Piotrkowska 199, zegar, Piotrkowska 199, kapa.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w Drużni B-ci Holcman w Łodzi. ul. Zawadzka № 7.